

УДК 330(447)
ББК 65.9 (4укр)
П 27

Рекомендовано вченою радою Навчально-наукового інституту економіки і права
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького
(протокол № 6 від 24 лютого 2016 року)

Рецензенти:

Шпильова В.О., д.е.н., професор
Солоха Д.В., д.е.н., професор

ISBN 978-966-920-082-2

П 27 Перспективи управлінської діяльності суб'єктів господарювання в
контексті економічної безпеки: Матеріали IV Міжнародної науково –
практичної конференції, Черкаси, 25-26 березня 2016 р. – Черкаси:
вид-во ПП Чабаненко Ю.А., 2016. – 283 с.

Матеріали конференції висвітлюють актуальні проблеми управління економічною
політикою держави та суб'єктів господарської діяльності в контексті економічної безпеки.
Збірник рекомендується для студентів, викладачів, науковців, а також фахівців-
практиків, які цікавляться питаннями економічного розвитку держави та суб'єктів
господарської діяльності з позицій економічної безпеки.

УДК 330(447)
ББК 65.9 (4укр)

Редакційна колегія вважає за доцільне повідомити, що не всі положення і висновки окремих авторів є
беззаперечними. Разом з тим, вважає можливим їх публікацію з метою обговорення.

ISBN 978-966-920-082-2

© Кафедра менеджменту та економічної безпеки
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. СИСТЕМА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА: УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ	8
Бабенко К.М., Мігус І.П. Механізм формування системи економічної безпеки підприємства	8
Гавриленко В.Н., Михарева В.А. Использование бизнес-портфеля организации для обеспечения экономической безопасности в сфере материально-технического снабжения	11
Голобок І.В., Мігус І.П. Механізм забезпечення економічної безпеки сільськогосподарських підприємств	14
Гонтар С.П., Занора В.О. Етапи формування механізму управління економічною безпекою суб'єктів господарської діяльності	16
Дзюба В.М., Занора В.О. Механізм забезпечення економічної безпеки підприємства	19
Захаров О.І. Механізм стратегічного управління системою економічної безпеки підприємства	22
Ілляшенко О.В. Компетенція служби економічної безпеки підприємства	25
Ілюк В.П., Занора В.О. Механізм забезпечення належного рівня фінансової безпеки вітчизняних підприємств	28
Кавун С.В., Міхеев І.А. Теоретичні основи синтезу системи економічної безпеки будівельних компаній	32
Карпенко Ю.В., Мігус І.П. Міжнародний досвід забезпечення економічної безпеки підприємств	34
Кігель В.Р. Правильна ідентифікація ООР як необхідна умова ефективності рішень з питань економічної безпеки підприємства	37
Козаченко Г.В. Естиметологічний аспект економічної безпекології	38
Корчєвська Л.О. Класифікація підходів до тлумачення економічної безпеки підприємства	42
Котетунов В.Ю. Управлінський аспект в системі економічної безпеки	46
Лойко Д.М., Панін Т.О. Інноваційна діяльність підприємств по виробництву одягу з хутра як складова їх економічної безпеки	48
Тимошенко О.І., Нагорна І.І. Формування системи економічної безпеки підприємства	51
Недзельський В.М., Зачосова Н.В. Організація протидії ризикам в системі економічної безпеки суб'єктів господарювання	54
Погорелов Ю.С., Вахлакова В.В. Компаративний аналіз підходів до тлумачення змісту поняття "економічна безпека підприємства"	56

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО
ІВНЗ «ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ДВНЗ «УНІВЕРСИТЕТ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ»
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ І ДИЗАЙНУ
УНІВЕРСИТЕТ МАРІЇ КЮРІ-СКЛАДОВСЬКОЇ (ПОЛЬЩА)
ІНСТИТУТ ДОСЛІДЖЕНЬ В ГАЛУЗІ КОРПОРАТИВНОЇ БЕЗПЕКИ
(СЛОВЕНІЯ)
МОЛДАВСЬКА ЕКОНОМІЧНА АКАДЕМІЯ (МОЛДОВА)
ГОМЕЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ФРАНЦІСКА СКОРИНИ (БІЛОРУСЬ)

Матеріали

**IV Міжнародної науково-практичної конференції
«ПЕРСПЕКТИВИ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ
ГОСПОДАРЮВАННЯ В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ
БЕЗПЕКИ»**

Січюк І.Б. Сучасні підходи до побудови підрозділу економічної безпеки підприємства	59
Скляр А.В., Занора В.О. Організація системи економічної безпеки суб'єктів господарювання	63
Скорятіна А.О., Лойко В.В. Забезпечення економічної безпеки підприємств з виробництва одягу	67
Сологуб М.П. Екологічно-економічні показники ефективності виробництва АПК	70
Теслюк О.М., Тулуб О.М. Управління системою фінансово-економічної безпеки виробничої фірми	73
Тобілевич Ю.Є. Мережний аналіз як інструмент діагностики економічної безпеки підприємства	75
Шафранська Т.Ю. Формування інвестиційних ресурсів підприємства в кризових умовах	77
Шацька З.Я. Особливості забезпечення безпеки управлінських інновацій на підприємстві	79
Шостак А.В., Зачюсова Н.В. Основи формування комплексної системи забезпечення фінансово-економічної безпеки підприємств	82
СЕКЦІЯ 2. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ТА ЗАГРОЗАМИ ЕКОНОМІЧНИЙ БЕЗПЕЦІ ПІДПРИЄМСТВА	
Андрієнко В.М., Кобко Р.В. Управління загрозами та ризиками як інструмент забезпечення економічної безпеки страхових компаній	87
Бегей М.В. Характеристика лісового господарства в Україні та його вплив на економічну безпеку лісогосподарських підприємств	91
Второва Т.В., Занора В.О. Сутність та принципи антикризового управління системою економічної безпеки суб'єктів господарювання	94
Глуценко О.О. Вплив податкового навантаження на фінансову складову економічної безпеки підприємства	96
Гнущицька Л.В. Вплив професійних ризиків бухгалтера на стан економічної безпеки підприємства	98
Дуб Б.С. Механізм протистояння ворожому поглинанню як загрози економічній безпеці підприємства: американський досвід для України	102
Живко З.Б. Основні чинники активізації рейдерства в Україні	104
Кримчак Л.А. Вітчизняних промислових підприємств суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності	109
Куценко Д.М. Врахування юридичних ризиків під час забезпечення юридичної безпеки суб'єктів господарювання	112
Пушачова В.І., Кавун С.В. Рейдерство в Україні як загроза підприємницькій діяльності	116

Соловей В.М. Фінансово-економічна безпека суб'єктів господарювання з позитив методів нелінійної динаміки	117
Стадник В.В. Інноваційний розвиток і економічна безпека промислових підприємств: інструменти мінімізації ризиків	119
СЕКЦІЯ 3. УПРАВЛІННЯ КАДРОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА	
Арашкевич О.В. Управління кадровими ризиками в організації	124
Бабченко Л.О., Білан М.Г., Моцна А.П., Сисоєнко Н.В. Місце кадрової безпеки в системі економічної безпеки та управління персоналом	127
Балозян Д.Р., Сімачова А.Ю., Сисоєнко Н.В. Охорона праці та безпека персоналу в контексті євроінтеграції	131
Бєбка А.В., Зінченко О.М., Шпілька О.В., Сисоєнко Н.В. Використання засобів індивідуального захисту працюючих, як важлива складова безпеки та охорони праці	133
Герасименко Б.О., Мізус І.П. Управління лояльністю персоналу в контексті економічної безпеки	135
Довбиш О.В., Сидоренко К.А., Сисоєнко Н.В. Заходи безпеки в надзвичайних ситуаціях	138
Занора В.О. Кадрова безпека суб'єктів господарської діяльності: антикризове управління	140
Каюк В.М., Козинець С.Г. Поняття лояльності персоналу в контексті забезпечення економічної безпеки підприємства	142
Красюк В.О., Онучак А.Ю., Іванченко Т.В., Сисоєнко Н.В. Вимоги до організації режиму роботи персоналу, які працюють з ПК	145
Мартин О.М., Сліва О.З. Тенденції розвитку машинобудівного сектору промисловості України через призму кадрової безпеки	147
Мельник В.О., Сисоєнко Н.В. Виконання правил безпеки праці як складової безпеки персоналу	150
Молнар Н.В. Аналіз впливу зовнішнього середовища при визначенні кадрової політики в контексті економічної безпеки підприємства	152
Мулька С.С., Криштоп Л.Ю., Ключічкова О.О., Сисоєнко Н.В. Охорона праці як важлива складова безпеки професійної діяльності	155
Сисоєнко Н.В. Охорона праці та безпека персоналу на робочих місцях, обладнаних персональними комп'ютерами	158
Федоров А.В., Слободяник Д.С., Сисоєнко Н.В. Служба охорони праці підприємства	160
Холод Л., Мошонько Я., Сисоєнко Н.В. Організація робочого місця бухгалтера	163

напруженям зору, концентрацією уваги на фоні нервово-емоційного напруження, вимушеною робочою позою, загальною гіподинамією, періодичним навантаженням на кисті верхніх кінцівок. Робота виконується в режимі діалогу з ЕОМ у вільному темпі з періодичним пошуком помилок в умовах дефіциту часу;

2) оператори електронно-обчислювальних машин виконують роботу, пов'язану з обліком інформації, одержаної з ВДТ за попереднім запитом, або тієї, що надходить з нього, супроводжується перервами різної тривалості, пов'язана з виконанням іншої роботи і характеризується напруженням зору, невеликими фізичними зусиллями, нервовим напруженням середнього ступеня та виконується у вільному темпі;

3) оператор комп'ютерного набору виконує одноманітні за характером роботи з документацією та клавіатурою і нечастими нетривалими переклоченнями погляду на екран дисплея, з введенням даних з високою швидкістю. Робота характеризується як фізична праця з підвищеним навантаженням на кисті верхніх кінцівок на фоні загальної гіподинамії з напруженням зору (фіксація зору переважно на документах), нервово-емоційним напруженням.

Правилами встановлюються такі внутрішньозмінні режими праці та відпочинку при роботі з ЕОМ при 8-годинній денній робочій зміні в залежності від характеру праці [4]:

- для розробників програм із застосуванням ЕОМ слід призначати регламентовану перерву для відпочинку тривалістю 15 хвилин через кожну годину роботи за ВДТ;

- для операторів із застосуванням ЕОМ слід призначати регламентовані перерви для відпочинку тривалістю 15 хвилин через кожні дві години;

- для операторів комп'ютерного набору слід призначати регламентовані перерви для відпочинку тривалістю 10 хвилин після кожної години роботи за ВДТ.

У всіх випадках, коли виробничі обставини не дозволяють застосувати регламентовані перерви, тривалість безперервної роботи з ВДТ не повинна перевищувати 4 години. При 12-годинній робочій зміні регламентовані перерви повинні встановлюватися в перші 8 годин роботи аналогічно перервам при 8-годинній робочій зміні, а протягом останніх 4-х годин роботи, незалежно від характеру трудової діяльності, через кожну годину тривалістю 15 хвилин.

Для зниження нервово-емоційного напруження, втомлення зорового аналізатора, поліпшення мозкового кровообігу, подолання несприятливих наслідків гіподинамії, запобігання втомі доцільно деякі перерви використовувати для виконання комплексу вправ, які наведені у Державних санітарних правилах і нормах роботи з візуальними дисплейними терміналами електронно-обчислювальних машин ДСанПІН 3.3.2.007-98, а також проводяться сеанси психологічного розвантаження [5].

Таким чином, дотримання вимог цих правил може значно знизити наслідки несприятливої дії на працівників шкідливих та небезпечних факторів, які супроводжують роботу з відеодисплейними терміналами, зокрема

можливість зорових, нервово-емоційних переживань, серцево-судинних захворювань. Виходячи з цього, роботодавцеві повинен забезпечити гігієнічні й ергономічні вимоги щодо організації робочих приміщень для експлуатації ВДТ, робочого середовища, робочих місць з ВДТ, режиму праці і відпочинку при роботі з ВДТ тощо, які викладені у Правилах.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про охорону праці». [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2694-12>
2. Наказ Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду «Про затвердження Правил охорони праці під час експлуатації електронно-обчислювальних машин» від 26.03.2010 № 65./ Комітет по нагляду за охороною праці України Міністерства праці та соціальної політики України <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2694-122>
3. Державні санітарні правила і норми роботи з візуальними дисплейними терміналами електронно-обчислювальних машин ДСанПІН 3.3.2.007-98, затверджені постановою Головного державного санітарного лікаря України від 10.12.1998 № 7. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://mozdocs.kiev.ua/view.php?id=2445>
4. Інструкція з охорони праці, техніки безпеки, пожежної безпеки при роботі з персональними комп'ютером працівників. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://tr-sm.com.ua/show/18/ohovona>
5. Особливості реагування на надзвичайні ситуації на малих підприємствах / Консультативно-обучаючий центр охорони праці. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ohrnatruda.com/forum/topic/2338-osoblivosti-reakuvannya-na-nadzvichajni-situatsi/>

*Маршин О.М., к.е.н., доцент,
Львівський університет безпеки життєдіяльності
Сліпа О.З., викладач кафедри менеджменту,
Львівський державний університет внутрішніх справ*

ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ МАШИНОБУДІВНОГО СЕКТОРУ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ КАДРОВОЇ БЕЗПЕКИ

Важливим фактором успішного економічного розвитку країн є вироблення технологічних інновацій. Розвиток високотехнологічних галузей промисловості дозволяють підвищувати продуктивність праці, забезпечувати лідерство на ринку, зменшувати собівартість виробництва і спроможність витримати конкуренцію, забезпечивши робочі місця для населення.

Питання розвитку високотехнологічного сектору економіки, саме з позиції кадрової безпеки, викликає зацікавлення багатьох вчених, економістів та політиків, зокрема, їх розглядали: В. Гець, О. Васильєв, З. Живко, І. Одогток, В. Россоха, В. Солошенко, А. Штангрет, Ф. Я., та інші. Однак, не зважаючи на велику кількість досліджень, це питання залишається актуальним та потребує подальших досліджень.

Сьогодні високотехнологічні галузі світової економіки стають ключовою силою економічного зростання переважної більшості країн світу. Згідно з інформацією Global Insight World Industry Service database, яка включає дані по 70 країнах світу, де зосереджено 97% глобальної економічної діяльності,

світовий ринок високотехнологічної продукції, починаючи з 80-х років, мав тенденцію до динамічного розвитку. Якщо у 1980 р. загальний обсяг ринку високотехнологічної продукції оцінювався у 831,5 млрд. дол. США, то до 2010 р. він збільшився більш ніж у 4 рази і становив 3471,6 млрд. дол. США [1, с. 10-14].

Визначальна роль у швидкому розвитку високотехнологічного сектору належить насамперед розвинутим країнам, і сьогодні саме ними контролюється переважна частина високотехнологічного ринку. Саме це засвідчує той факт, що лише 10 країн контролюють 85,4% світового високотехнологічного виробництва. Відповідно, випереджаючий розвиток технологій дозволяє країнам за рахунок передічених факторів забезпечувати високий рівень ВВП на душу населення. Це підтверджується досвідом провідних країн світу, таких як США, Японія, Німеччина, Велика Британія, Франція, де наука та інновації розглядаються як базова рушійна сила економічного зростання [2, с.44].

Серед найпріоритетніших напрямів української інноваційної діяльності загальнодержавного рівня визначені: машинобудування та приладобудування, які виступають основою високотехнологічного оновлення всіх галузей виробництва.

До основних високотехнологічних галузей машинобудівного сектору промисловості віднесені:

- виробництво сучасної ракетно-космічної та авіаційної техніки, суден і електровозів нового покоління; системні засоби технологічного проектування, виробництва і логістичної підтримки процесів створення техніки нового покоління; засоби діагностики, агрегати, прилади та комплексувачі техніки нового покоління;
 - диспетчерські системи, системи локації в різних середовищах, оптоелектронні системи подвійного призначення;
 - обладнання, комплектуючі та новітні технології для складання та виробництва автомобілів;
 - побутова і комунальна електронна техніка та технологічні процеси виготовлення її елементів; організація виробництва на інноваційній основі телевізорів, холодильників та інших електричних товарів широкого вжитку.
- Іншим пріоритетним напрямом інноваційної діяльності є розвиток нанотехнологій, мікроелектроніки, інформаційних технологій, телекомунікацій.
- інформаційні технології контролю та управління об'єктами базових технологій; інтелектуальні комп'ютерні засоби високої продуктивності; програмні системи розпізнавання об'єктів та процесів; цифрові широкосмугові системи розподілу інформації;
 - лазерна техніка та обладнання, технологічні процеси їх застосування;
 - електронна база систем зв'язку, комп'ютерні та телекомунікаційні технології; волоконно-оптичні системи; світлосигнальна та інформаційна апаратура.
- Удосконалення хімічних технологій та розвиток біотехнологій також віднесені до пріоритетних сфер інноваційної діяльності, зокрема:

- сучасний каталіз, розвиток і використання нових каталізаторів та нових каталітичних процесів;
- розвиток генно-інженерних технологій, генетично модифікованих культур та організмів;

- імунологічні препарати та біосумісні матеріали;
- матеріали та речовини малотоксичного хімічного виробництва; органічні люмінофори та барвники;
- напівпровідникові матеріали на основі надчистого кремнію, германію, арсеніду галію та складних сполук; сцинтиляційні матеріали, оптичні та конструкційні монокристали.

На сьогоднішній день високотехнологічний сектор економіки України складають підприємства авіаційної промисловості, ракетно-космічної галузі, з виробництва радіоелектронної техніки, засобів обчислювальної техніки та зв'язку, фармацевтичної галузі тощо.

Розглянемо, які тенденції та проблеми склалися в цій сфері України.

1). Спостерігається тенденція щодо подальшого відставання України у технологічному розвитку від розвинутих країн світу. Рейтинг України за загальним індексом конкурентоспроможності характеризується тенденцією до зниження – 68-ме місце серед 117 країн у 2005 р., 71-ше – серед 131 країни у 2007 р., 89-те – серед 139 країн у 2010 р.; за рівнем інноваційного розвитку з 75-го місця у 2007 р. до 88-го місця у 2010 р., а за технологічним індексом позиції України покращилися і вона перемістилася у рейтингу з 93-го місця у 2007 р. на 83-тє у 2010 р. Це свідчить про неефективне використання власного інноваційного потенціалу, перетворення України в державу, яка експортує сировинні ресурси з незначною часткою доданої вартості, та виникнення загрози економічній та національній безпеці.

2). Держава не достатньо фінансує НДДКР і не проводить активної інноваційної політики.

3). Основним джерелом фінансування інновацій є власні кошти підприємств. Понад 90% промислових підприємств здійснюють інновації за рахунок власних коштів, обсяг яких становить майже три чверті загального обсягу витрат.

4). Проблемою є не тільки недостатність обсягів фінансування, а й неефективне використання коштів на інновації. Часто має місце спрямування інноваційних коштів на проекти, які не мають інноваційного характеру. Також важливо сконцентрувати кошти на пріоритетних напрямках інноваційного розвитку, в яких Україна має суттєвий потенціал і може зайняти нішу на світовому ринку [4].

5). Зниження рівня фінансування науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт призвело до відтоку з України кваліфікованих наукових та технічних кадрів, занепаду багатьох наукових шкіл, стрімкої деградації матеріально-технічної бази наукових та науково-технологічних досліджень, переважного впровадження в Україні запозичених технологій не найвищої рівня новизни.

6). Частка інноваційної продукції продовжує зменшуватися. За даними Держкомстату, частка реалізованої інноваційної продукції в загальному обсязі промислової у 2007 р. складала лише 6,7%, а в 2010 р. – 3,8%.

7). Знижується кількість інноваційно активних підприємств

8). Знижується кількість освоєних підприємствами інноваційних видів продукції;

9). Низька частка науково-технічної продукції у товарній структурі українського експорту. Частка України на ринку високотехнологічної продукції становить приблизно 0,05-0,1%.

В Україні існує низка проблем, зумовлених низьким рівнем захищеності прав власників науково-технічних розробок, відсутністю у винахідників коштів на оплату зборів, пов'язаних з отриманням охоронних документів, неформованістю інфраструктури ринку інтелектуальної власності, низьким рівнем інформованості науково-технічних працівників щодо умов і можливостей подання заявок на одержання патенту. Звідси, вирішення проблеми гарантування кадрової безпеки на підприємствах високотехнологічного сектору економіки є актуальним, пріоритетним і життєво необхідним враховуючи світові тенденції розвитку інформаційного суспільства.

Список використаних джерел:

1. Саліхова, О. Б. Адресна підтримка як чинник стимулювання розвитку високотехнологічних виробництв в Україні / О. Б. Саліхова // Економіка і прогнозування. – 2011. – № 2. – С. 10-14
2. Гець В. М. Інноваційні перспективи України / В. М. Гець, В. П. Семіноженко. – Харків: Константа, 2006. – 272 с.
3. Наукова та інноваційна діяльність в Україні у 2010 році. Статистичний збірник. К.: Держкомстат України, 2011. – 363с.
4. Живко З.Б. Основні аспекти технологічної безпеки України в інноваційному просторі / З.Б.Живко //Економічний аналіз : зб. наук. праць. / Тернопільський національний економічний університет, редкол.: С.І.Шкарaban (гол.ред.) та ін. – Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр ТНЕУ «Економічна думка», 2012. – Вип. 10. – Частина 1. – С. 169-175. (433 с.)

*Мельник В.О., студент,
Сисоєнко Н.В., доцент,
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького*

ВИКОНАННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ПРАЦІ ЯК СКЛАДОВОЇ БЕЗПЕКИ ПЕРСОНАЛУ

Створення безпечних умов праці на виробництві всіх форм власності було і залишається одним з головних пріоритетів. Безпечні умови праці – це стан виробничих факторів впливу на працюючого небезпечних і шкідливих перевищує гранично допустимих значень.

Охорона праці включає в себе такі розділи як: законодавчі акти (нормативно-правова, нормативно-технічна база) та управління охороною

праці, організація охорони праці; виробнича санітарія; пожежна безпека та промислова екологія.

Організація безпеки праці на підприємстві включає:

- організацію персоналу і призначення осіб, відповідальних за організацію безпеки праці;

- складання програми діяльності з управління безпекою праці на підприємстві;

- розробку стратегії внутрішнього контролю;

- планування внутрішнього контролю;

- впровадження внутрішнього контролю;

- проведення аналізу ризиків; організацію нагляду і контролю (управління ризиками);

- документування, складання звітів та ознайомлення з ними працівників.

На підприємстві з метою забезпечення безпечних умов праці повинні проводитися наступні інструктаж працівника, первинний інструктаж працівника на робочому місці, навчання безпечним прийомам роботи та додатковий інструктаж. Керівнику будь-якого підприємства рекомендується більш серйозно і відповідально ставитися до питань організації техніки безпеки на підприємстві. Для цього йому рекомендується вирішити ряд питань.

- введення посади спеціаліста з охорони праці в штат підприємства,
- розробка програм навчання з питань охорони праці керівників та спеціалістів відділів підприємства,
- організація роботи по створенню бази сучасних нормативно-правових актів з охорони праці і т.д.

Техніка безпеки і охорона праці, передбачає технічні та організаційні заходи, що забезпечують безпечну працю на підприємстві. Порушення правил техніки безпеки і виробничих інструкцій обслуговуючим персоналом можуть бути причиною травм і професійних захворювань.

Створення безпечних умов праці на підприємствах різних форм власності є одним з головних пріоритетів.

Високий рівень організації охорони праці на підприємстві сприяє зростанню продуктивності праці працівників, а тим самим і зростанню виробництва, і підвищенню його ефективності; скорочення витрат робочого часу, скорочення випадків виробничого травматизму, професійних захворювань і т.ін. Необхідність охорони праці диктується сьогодні не тільки гуманітарними, а й економічними міркуваннями. Високий рівень безпеки виробництва однаково вигідні і працівникам, і роботодавцям.

Список використаних джерел:

1. Зотов Б.І. Безпека життєдіяльності на виробництві / Б. І. Зотов, В.І. Курдюмов. - М.: Колос, 2006. - 432 с.
2. Сапронов Ю.Г. Безпека життєдіяльності / Ю.Г. Сапронов, А.Б. Суса, В.В. Шахбазян. - М.: ВЦ Академія, 2004. - 320 с.
3. Концепція розвитку національної інноваційної системи. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.06.2009 р. № 680-р // Урядовий кур'єр. Документи. – 2009. – № 114. – С. 12 – 13.
4. Наука та інновації в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>